

njehódnjesche. Wono jeno s' mijelczenjom to jene praschenje w ſebi wobſahowasche, hac̄ dž̄e je jeho roſkładzenje ſbóžnijazeje prawdy woprawdze wurod hele, a namolwjenje, najprjedy s' tu- teho ſrjedžischa tamnejenje jenotliwe tamane ſaſady pruhowac̄.

Schtož chžysche Luther wuwjesc̄, je wot njeho w tamnym liſce na bamža poſnamjenjene: to njeje ničzo ſnadniſche, hac̄ zytle s' frótka „zyte kſchesczanske živjenje“. Wſcho paſ wón wrócežo na wěru wjedže a s' njeje wotwodža. Kunje w tejle wěrje wón wěrnu ſwobodu kſchesczana widzi. Wo tým chze tu rěczec̄ a „ſamolutzny njewuczenym ſlužic̄“. So by mohlo ſo s' cžista dopóſnac̄, ſchto kſchesczan je, a ſchto ſe ſwobodu je, kotrūž je jemu Khrystuſ ſobyl, a wo cžimž ſw. Pawoł tak wjele piſa, wón do předka — hnydom w 1. wotdželu abo ſtawje, kaž ſo poſaže, — dwě ſebi napſchec̄nej a ſdobom ſaſladnej ſadže ſtaji.

Tak tale knižka roſkładuje, ſchtož běſche Lutherej jadro jeho žyfeje wucžby a wſcheje bójskeje ſbóžnijazeje prawdy. Žadyn jeho dotalnych ſpižow njeje tožame ſ' tak doſrawjenemu a kraſnemu wuraſej pſchinježl, kaž tónle frótſi, rucže nacziſnjeny roſkład ſ' tými bohatymi, wſcho wopſchijazym i ſdobom tak jednorje do ſtawow dželenymi woprawdze naboženſkimi ſaſladnymi myſlemi, ſ' tej ſo wyžoko ſběhazej a ſaſo tak ponížnje a luboſnje běžazej rěčzu, ſ' tým kroblym, kſchesczijanszy hordym a ſdobom tak ponížnym, džecžazym pobožnym a ſbóžnym duchom.

— Wumjetowało je ſo jemu, ſo ſe ſwojej wucžbu wo wěrje dobrým ſkutkam a pěknym waschnjam ſeschkodži. Wón je na to nětko frótſho a ſdobom tola hiſhcze doſpołniſcho a jažniſcho, dyžli we ſwojim předawſchim „Prědowanju wo dobrých ſkutkach“, wotmoſvit.

Leo X. dž̄e njemóžesche a nječasche tuto wotmoſwjenje Lutherowe roſymic̄.

